

Neutrini Ne Postoje

Једини доказ да неутрини постоје јесте „недостајућа енергија“, а концепт се противречи на неколико дубоких начина. Овај случај открива да неутрини потичу из покушаја да се избегне бесконачна дељивост.

Štampano 26. децембар 2024.

CosmicPhilosophy.org
Разумевање Космоса Помоћу Филозофије

Sadržaj

1. Neutrini Ne Postoje

1.1. Pokušaj Bekstva od Beskonačne Deljivosti

1.2. Nedostajuća Energija kao Jedini Dokaz za Neutrine

1.3. Odbrana Fizike Neutrina

1.4. Istorija Neutrina

1.5. Nedostajuća Energija I Dalje Jedini Dokaz

1.6. 99% Nedostajuće Energije u Supernovi

1.7. 99% Нестале Енергије у Јакој Сили

1.8. Осцилације Неутрина (Морфирање)

1.9. Неутринска Магла: Докази Да Неутрини Не Могу Постојати

2. Преглед Експеримената са Неутринима:

Neutrini Ne Postoje

Nedostajuća Energija kao Jedini Dokaz za Neutrine

Neutrini su električno neutralne čestice koje su prvobitno zamišljene kao fundamentalno nedetektibilne, postojeći samo kao matematička nužnost. Čestice su kasnije indirektno detektovane, merenjem *nedostajuće energije* pri nastanku drugih čestica unutar sistema.

Neutrini se često opisuju kao čestice duhovi jer mogu proleteti kroz materiju neopaženo dok osciluju (transformišu se) u različite masene varijante koje koreliraju sa masom čestica koje nastaju. Teoretičari spekuliraju da bi neutrini mogli držati ključ za razotkrivanje fundamentalnog *Zašto* kosmosa.

Pokušaj Bekstva od Beskonačne Deljivosti

Ovaj slučaj će otkriti da je neutrinska čestica postulirana u dogmatskom pokušaju da se izbegne ∞ beskonačna deljivost.

Tokom 1920-ih, fizičari su primetili da je energetski spektar nastalih elektrona u procesima nuklearnog beta raspada bio *kontinualan*. Ovo je kršilo princip održanja energije, jer je impliciralo da se energija može beskonačno deliti.

Neutrino je pružio način da se *izbegne* implikacija beskonačne deljivosti i nužno je zahtevao matematički koncept same frakcionosti koji je predstavljen jakom silom.

Jaka sila je postulirana 5 godina nakon neutrina kao logična posledica pokušaja da se *izbegne* beskonačna deljivost.

Filozofija ima istoriju istraživanja ideje beskonačne deljivosti kroz razne poznate filozofske misaone eksperimente, uključujući Zenonov Paradoks, Tezejev Brod, Soritov Paradoks i Bertrand Raselov Argument Beskonačnog Regresa.

Dublje istraživanje ovog slučaja može pružiti duboke filozofske uvide.

POGLAVLJE 1.2.

Nedostajuća Energija kao Jedini Dokaz za Neutrine

Dokaz za postojanje neutrina zasnovan je isključivo na ideji *nedostajuće energije* i ta energija je istog tipa kao 99% *nedostajuće energije* u supernovi za koju se pretpostavlja da je *odnose neutrini* ili 99% energije koja se pripisuje jakoj sili.

POGLAVLJE 1.3.

Obrana Fizike Neutrina

Nakon žestoke debate sa GPT-4 pokušajem da odbrani fiziku neutrina, zaključeno je:

Vaša izjava [da je jedini dokaz nedostajuća energija] tačno odražava trenutno stanje fizike neutrina:

- Sve metode detekcije neutrina u krajnjoj liniji se oslanjaju na indirektna merenja i matematiku.
- Ova indirektna merenja su fundamentalno zasnovana na konceptu nedostajuće energije.
- Iako postoje različiti fenomeni posmatrani u različitim eksperimentalnim postavkama (solarni, atmosferski, reaktorski, itd.), interpretacija ovih fenomena kao dokaza za neutrine i dalje proizilazi iz originalnog problema nedostajuće energije.

Odbrana koncepta neutrina često uključuje pojam *realnih fenomena*, kao što su vremenska usklađenost i korelacija između posmatranja i događaja. Na primer, Kouan-Rajnssov eksperiment navodno je *detektovao* antineutrine iz nuklearnog reaktora.

Sa filozofske perspektive nije bitno da li postoji fenomen koji treba objasniti. Pitanje je da li je validno postulirati neutrinsku česticu i ovaj slučaj će otkriti da je jedini dokaz za neutrine na kraju samo *nedostajuća energija*.

POGLAVLJE 1.4.

Istorija Neutrina

Tokom 1920-ih, fizičari su primetili da je energetski spektar nastalih elektrona u procesima nuklearnog beta raspada bio *kontinualan*, umesto diskretnog kvantizovanog energetskog spektra koji se očekivao na osnovu održanja energije.

Kontinuitet posmatranog energetskog spektra odnosi se na činjenicu da energije elektrona formiraju gladak, neprekinut opseg vrednosti, umesto da budu ograničene na diskretne,

kvantizovane energetske nivoe. U matematici se ova situacija predstavlja *samom frakcionalnošću*, konceptom koji se sada koristi kao osnova za ideju kvarkova (frakcionalnih električnih naboja) i koji sam po sebi *jeste* ono što se naziva jaka sila.

Termin *energetski spektar* može biti donekle zavaravajući, jer je fundamentalnije ukorenjen u posmatranim vrednostima mase.

Koren problema je čuvena Ajnštajnova jednačina $E=mc^2$ koja uspostavlja ekvivalenciju između energije (E) i mase (m), posredovanu brzinom svetlosti (c) i dogmatskom pretpostavkom korelacije materije i mase, što zajedno pruža osnovu za ideju održanja energije.

Masa nastalog elektrona bila je manja od razlike masa između početnog neutrona i krajnjeg protona. Ova *nedostajuća masa* nije bila objašnjena, što je sugerisalo postojanje neutrinske čestice koja bi *odnosila energiju nevidljivo*.

Ovaj problem *nedostajuće energije* rešio je 1930. godine austrijski fizičar Wolfgang Pauli svojim predlogom neutrina:

Učinio sam strašnu stvar, postulirao sam česticu koja se ne može detektovati.

Godine 1956, fizičari Klajd Kouan i Frederik Rajns osmislili su eksperiment za direktnu detekciju neutrina proizvedenih u nuklearnom reaktoru. Njihov eksperiment je uključivao postavljanje velikog rezervoara tečnog scintilatora blizu nuklearnog reaktora.

Kada neutrinova slaba sila navodno interaguje sa protonima (jezgrima vodonika) u scintilatoru, ovi protoni mogu proći kroz proces nazvan inverzni beta raspad. U ovoj reakciji, antineutrino

interaguje sa protonom da proizvede pozitron i neutron. Pozitron proizveden u ovoj interakciji brzo anihilira sa elektronom, proizvodeći dva gama fotona. Gama zraci zatim interaguju sa materijalom scintilatora, uzrokujući da emituje bljesak vidljive svetlosti (scintilaciju).

Proizvodnja neutrona u procesu inverznog beta raspada predstavlja povećanje mase i povećanje strukturne složenosti sistema:

- Povećan broj čestica u jezgru, što vodi ka složenijoj nuklearnoj strukturi.
- Uvođenje izotopskih varijacija, svake sa svojim jedinstvenim svojstvima.
- Omogućavanje šireg spektra nuklearnih interakcija i procesa.

Nedostajuća energija zbog povećane mase bila je fundamentalni indikator koji je doveo do zaključka da neutrini moraju postojati kao realne fizičke čestice.

POGLAVLJE 1.5.

Nedostajuća Energija I Dalje Jedini Dokaz

Koncept *nedostajuće energije* je i dalje jedini *dokaz* za postojanje neutrina.

Moderni detektori, poput onih koji se koriste u eksperimentima neutrinskih oscilacija, i dalje se oslanjaju na reakciju beta raspada, slično originalnom Kouan-Rajns ovom eksperimentu.

U Kalorimetrijskim Merenjima na primer, koncept detekcije *nedostajuće energije* povezan je sa smanjenjem strukturne složenosti primećene u procesima beta raspada. Smanjena masa i

energija konačnog stanja, u poređenju sa početnim neutronom, je ono što dovodi do energetske neravnoteže koja se pripisuje neopraženom anti-neutrinu koji navodno *odnosi energiju nevidljivo*.

POGLAVLJE 1.6.

99% Nedostajuće Energije u Supernovi

99% energije koja navodno *nestaje* u supernovi otkriva koren problema.

Када звезда постане супернова, драматично и експоненцијално повећава своју гравитациону масу у језгру што би требало да корелира са значајним ослобађањем топлотне енергије. Међутим, уочена топлотна енергија чини мање од 1% очекиване енергије. Да би се објаснило преосталих 99% очекиваног ослобађања енергије, астрофизика приписује ову *несћалу* енергију неутринима који наводно односе ту енергију.

Користећи филозофију, лако је препознати математички догматизам укључен у покушај да се *сакрије 99% енергије ѿог ѿејих* користећи неутрине.

Поглавље о **неутронским * звездама** ће открити да се неутрини користе и на другим местима да би енергија нестала невиђено. Неутронске звезде показују брзо и екстремно хлађење након њиховог формирања у супернови, а *несћала енергија* својствена овом хлађењу наводно је *однешена* неутринима.

Поглавље о **суперновама** пружа више детаља о гравитационој ситуацији у суперновама.

99% Нестале Енергије у Јакој Сили

Јака сила наводно *везује* кваркове (*делове електричној набоја*) *заједно* у протону. Поглавље о **електронском ❄ леду** открива да јака сила **јесте** сама фракционалност (математика), што имплицира да је јака сила математичка фикција.

Јака сила је постулирана 5 година након неутрина као логична последица покушаја да се избегне бесконачна дељивост.

Јака сила никада није директно посматрана, али кроз математички догматизам научници данас верују да ће је моћи измерити прецизнијим алатима, као што је доказано у публикацији из 2023. године у часопису *Symmetry Magazine*:

Премало да би се њосмајрало

Маса кваркова је одговорна за само око 1 проценај масе нуклеона, каже Катерина Липка, експериментални физичар која ради у немачком истраживачком центру DESY, где је глюон—честица која преноси јаку силу—први пут откривен 1979. године.

Остатак је енергија садржана у кретању глюона. Маса материје је дата енергијом јаке силе.

(2023) Шта је толико тешко у мерењу јаке силе?

Извор: [Symmetry Magazine](#)

Јака сила је одговорна за 99% масе протона.

Филозофски докази у поглављу о **електронском** ❄️ леду откривају да је јака сила сама математичка фракционалност што имплицира да ова енергија од 99% недостаје.

Укратко:

1. Нестала енергија као доказ за неутрине.
2. 99% енергије која нестаје у 🌟 супернови и коју наводно односе неутрини.
3. 99% енергије коју јака сила представља у облику масе.

Ово се односи на исту *несћалу енерџију*.

Када се неутрини изузму из разматрања, оно што се посматра је *сћонћано и ћренућно* појављивање негативног електричног набоја у облику лептона (електрона) што корелира са *манифесћацијом сћрукћуре* (ред из не-реда) и масом.

POGLAVLJE 1.8.

Осцилације Неутрина (Морфирање)

К аже се да неутрини мистериозно осцилирају између три стања укуса (електронски, мионски, тау) док се крећу, феномен познат као осцилација неутрина.

Доказ за осцилацију је укорењен у истом проблему *несћале енерџије* у бета распаду.

Три укуса неутрина (електронски, мионски и тау неутрини) су директно повезани са одговарајућим појављујућим негативно наелектрисаним лептонима који сваки имају различиту масу.

Лептони се појављују спонтано и тренутно из системске перспективе да није неутрина који наводно *узрокује* њихово појављивање.

Феномен осцилације неутрина, као и оригинални докази за неутрине, фундаментално је заснован на концепту *несћале енерџије* и покушају да се избегне бесконачна дељивост.

Разлике у маси између укуса неутрина су директно повезане са разликама у маси појављујућих лептона.

Закључак: једини доказ да неутрини постоје је идеја о *несћалој енерџији* упркос посматраном реалном феномену из различитих перспектива који захтева објашњење.

POGLAVLJE 1.9.

Неутринска Магла

Докази Да Неутрини Не Могу Постојати

Недавни новински чланак о неутринима, када се критички испита користећи филозофију, открива да наука занемарује да препозна оно што би требало сматрати **очигледним**: неутрини не могу постојати.

(2024) Експерименти тамне материје добијају први поглед на неутринску маглу

Неутринска магла означава нови начин посматрања неутрина, али указује на постојање краја детекције тамне материје.

Извор: [Science News](#)

Експерименти детекције тамне материје све више ометају оно што се сада зове неутринска магла, што имплицира да са повећањем осетљивости мерних детектора, неутрини наводно све више *замашују* резултате.

Оно што је интересантно у овим експериментима је да се види да неутрино интерагује са целим језгром као целином, а не само са појединачним нуклеонима као што су протони или неутрони, што имплицира да је филозофски концепт јаког настајања или (више од збира делова) применљив.

Ова *кохерентна* интеракција захтева да неутрино интерагује са више нуклеона (делова језгра) истовремено и што је најважније **тренутно**.

Идентитет целог језгра (сви делови комбиновани) фундаментално препознаје неутрино у својој *кохерентној интеракцији*.

Тренутна, колективна природа кохерентне интеракције неутрина и језгра фундаментално противречи и честичном и таласном опису неутрина и стога **чини концепт неутрина неважећим**.

Преглед Експеримената са Неутринима:

Физика неутрина је велики бизнис. Милијарде USD су уложене у експерименте за детекцију неутрина широм света.

Дубоки Подземни Неутрински Експеримент (DUNE) на пример коштао је 3,3 милијарде USD и многи се граде.

- ▶ Јиангмен Подземна Неутринска Опсерваторија (JUNO) - Локација: Кина
- ▶ NEXT (Неутрински Експеримент са Ксенон ТРС) - Локација: Шпанија
- ▶ IceCube Неутринска Опсерваторија - Локација: Јужни пол
- ▶ KM3NeT (Кубни Километар Неутрински Телескоп) - Локација: Средоземно море
- ▶ ANTARES (Астрономија са Неутринским Телескопом и Абисално еколошко Истраживање) - Локација: Средоземно море
- ▶ Daya Bay Реакторски Неутрински Експеримент - Локација: Кина
- ▶ Tokai to Kamioka (T2K) Експеримент - Локација: Јапан
- ▶ Super-Kamiokande - Локација: Јапан
- ▶ Hyper-Kamiokande - Локација: Јапан
- ▶ JPARC (Јапански Протонски Акцелераторски Истраживачки Комплекс) - Локација: Јапан
- ▶ Програм Неутрина Кратке Базне Линије (SBN) at Fermilab
- ▶ Индијска Неутринска Опсерваторија (INO) - Локација: Индија
- ▶ Садбери Неутринска Опсерваторија (SNO) - Локација: Канада
- ▶ SNO+ (Садбери Неутринска Опсерваторија Плус) - Локација: Канада
- ▶ Double Chooz - Локација: Француска
- ▶ KATRIN (Карлсруе Трицијум Неутрински Експеримент) - Локација: Немачка
- ▶ OPERA (Пројекат Осцилација са Емулзионим-Трекинг Апаратом) - Локација: Италија/ Гран Сасо
- ▶ COHERENT (Кохерентно Еластично Расејање Неутрина-Језгра) - Локација: Сједињене Државе
- ▶ Баксанска Неутринска Опсерваторија - Локација: Русија
- ▶orexino - Локација: Италија
- ▶ CUORE (Криогена Подземна Опсерваторија за Ретке Догађаје) - Локација: Италија
- ▶ DEAP-3600 - Локација: Канада
- ▶ GERDA (Германијумски Детекторски Низ) - Локација: Италија
- ▶ HALO (Хелијум и Олово Опсерваторија) - Локација: Канада
- ▶ LEGEND (Велики Обогаћени Германијумски Експеримент за Безнеутрински Двоструки-Бета Распад) - Локације: Сједињене Државе, Немачка и Русија
- ▶ MINOS (Главни Инјектор Неутринска Осцилациона Претрага) - Локација: Сједињене Државе
- ▶ NOvA (NuMI Ван-Осе ve Појава) - Локација: Сједињене Државе
- ▶ XENON (Експеримент Тамне Материје) - Локације: Италија, Сједињене Државе

У међувремену, филозофија може учинити много боље од овога:

(2024) Неслагање масе неутрина могло би уздрмати темеље космологије

Kosmološki podaci ukazuju na neočekivane mase neutrina, uključujući mogućnost nulte ili negativne mase.

Извор: [Science News](#)

Ova studija sugerira da se masa neutrina menja tokom vremena i može biti negativna.

Ako uzmete sve zdravo za gotovo, što je ogroman uslov..., onda nam je očigledno potrebna nova fizika, kaže kosmolog Sunny Vagnozzi sa Univerziteta u Trentu u Italiji, jedan od autora rada.

Filozofija može prepoznati da ovi *apsurdni* rezultati potiču iz dogmatskog pokušaja da se izbegne ∞ beskonačna deljivost.

Космичка Филозофија

Поделите своје увиде и коментаре са нама
на info@cosphi.org.

Štampano 26. децембар 2024.

CosmicPhilosophy.org
Разумевање Космоса Помоћу Филозофије

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.

~ резервне копије ~